

ELSÄKERHETS
VERKET

FÖRFATTNINGSKOMMENTARER

TILL ELSÄKERHETSVERKET'S ÄNDRINGSFÖRESKRIFTER ELSÄK-FS 2010:4

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Inledning.....	3
1.1 Lagstiftning om elsäkerhet – en översikt.....	3
1.2 Historik.....	3
1.3 Nuvarande regler om behörighet för elinstallatörer.....	3
1.4 Syftet med Elsäkerhetsverkets reformarbete.....	4
1.5 Författningskommentarer.....	4
2. Föreskrifter om ändring i Elsäkerhetsverkets föreskrifter (ELSÄK-FS 2007:2) om behörighet för elinstallatörer.....	5
1 kap. Allmänna bestämmelser.....	5
2 kap. Erkännande av yrkeskvalifikationer eller yrkeserfarenhet.....	9
3 kap. Övriga bestämmelser.....	10

1. INLEDNING

1.1 Lagstiftning om elsäkerhet – en översikt

Det svenska regelverket om elsäkerhet utgår från 9 kap. ellagen (1997:857). Med stöd av lagen har sedan regeringen meddelat bestämmelser om elsäkerhet vid starkströmsanläggningar, om elmateriel och om behörighet för elinstallatörer. Dessa bestämmelser finns i respektive starkströmsförordningen (2009:22), förordningen (1993:1068) om elektrisk materiel och elinstallatörsförordningen (1990:980). Med stöd av elinstallatörsförordningen har Elsäkerhetsverket beslutat sina föreskrifter om behörighet för elinstallatörer.

1.2 Historik

När elektrifieringen av Sverige tagit fart i början av 1900-talet uppstod så småningom behov av att säkerställa tillräcklig kompetens hos dem som utförde elinstallationer. År 1919 kom de första statliga bestämmelserna med krav på behörighet för dem som skulle utföra elinstallationer. Därefter har nya författningar i ämnet kommit 1939, 1975 och 1990. Den tekniska utvecklingen och utvecklingen på utbildningsområdet har successivt beaktats i dessa förordningar och kungörelser liksom i de myndighetsföreskrifter som beslutats med stöd av förordningarna/kungörelserna. Även om förändringarna har skett mellan de olika författningarna, är de lika i sina grunddrag. Att förändringarna inte varit så stora framgår redan av att varje förordning eller kungörelse haft en relativt lång livslängd.

Den verklighet som regleras är emellertid en helt annan i dag än för hundra år sedan. Sveriges medlemskap i EU och den fria rörligheten på marknaden påverkar i hög grad elinstallationsbranschen och de som arbetar med installationer. Härtill kommer den tekniska utvecklingen av materiel och internationell standardisering.

1.3 Nuvarande regler om behörighet för elinstallatörer

Bestämmelser om behörighet för installationer av elektriska starkströmsanläggningar finns i elinstallatörsförordningen (1990:806). Förordningen har sitt stöd i 9 kap 1 § ellagen (1997:857), men utfärdades ursprungligen med stöd av 15 § ellagen (1902:71 s. 1).

Syftet med förordningen är att förebygga risk för skador på person och egendom till följd av bristfällig eller felaktig installation av elektriska starkströmsanläggningar, 1 §.

En elektrisk starkströmsanläggning är en elektrisk anläggning för sådan spänning, strömstyrka eller frekvens som kan vara farlig för personer eller egendom, 2 §.

Förordningen gäller vid elinstallationsarbete som avser utförande, ändring eller reparation av elektriska starkströmsanläggningar eller som avser fast anslutning av anordning till en starkströmsanläggning och losskoppling av fast ansluten anordning från en sådan anläggning, 3 §.

Elinstallationsarbete får utföras endast av den som fått behörighet av Elsäkerhetsverket eller av en yrkesman under överinseende av en behörig installatör under förutsättning att de är anställda i samma företag, 6 §. Elinstallatören ska se till att yrkesmannen har tillräckliga kunskaper och färdigheter och ansvarar för att det arbete som yrkesmannen har utfört är kontrollerat innan anläggningen tas i bruk, 7 §. Det finns inte några formella krav på den som ska arbeta som yrkesman.

Ansvaret för att kontrollera utfört arbete kan delegeras. Några offentlighetsrättsliga bestämmelser

ser om när och hur sådan delegation ska gå till finns inte, utan detta har reglerats i branschorganisationernas kollektivavtal.

Elsäkerhetsverket får återkalla eller inskränka ett beslut om behörighet eller tilldela installatören en varning om han inte fullgör de skyldigheter som åvilar honom enligt förordningen eller med stöd av förordningen meddelade föreskrifter, 10 §.

Elsäkerhetsverket har efter bemyndigande i förordningen meddelat föreskrifter om bland annat vissa undantag från förordningen och om olika behörighetsklasser samt om kunskapskrav och praktik för dessa, ELSÄK-FS 2007:2. Föreskrifterna innehåller också bestämmelser om behörighet efter erkännande av yrkeskvalifikationer och yrkeserfarenhet som förvärvats i ett annat land inom EES enligt direktiv 2005/36/EG. Föreskrifterna har ändrats genom ELSÄK-FS 2010:4, som i huvudsak kommer att träda i kraft den 1 januari 2011.

1.4 Syftet med Elsäkerhetsverkets reformarbete

Elsäkerhetsverkets ambition har varit att utfärda föreskrifter som beaktar den utveckling som sker inom elområdet i förhållande till de krav som ska ställas på den person som vill arbeta med elinstallationer så att denne utför säkra elinstallationer.

1.5 Författningskommentar

Ett övergripande mål har varit att ta bort de bestämmelser som är upprepningar av författningstext i överordnad reglering. Vissa ändringar föranleds av synpunkter från bland annat justitiedepartementet. Förvaltningsrätten har också i sin tolkning ifrågasatt tydligheten i vissa bestämmelser vilket föranlett vissa justeringar avseende bestämmelser som har anknytning till det så kallade yrkeskvalifikationsdirektivet. Direktivet är helt genomfört i verkets föreskrifter.

I övrigt har genomförandet av det så kallade yrkeskvalifikationsdirektivet medfört att vissa nationella bestämmelser behövs ses över, bland annat de olika behörighetsnivåerna. Av yrkeskvalifikationsdirektivet framgår att den mottagande myndigheten måste godta kvalifikationer som ligger en nivå under den sökta. Att ha många behörighetsnivåer blir därmed problematiskt vid erkännandeförfarandet. Vid jämförelse med andra medlemstater där elinstallatörsyrket är reglerat konstateras att dessa länder sällan har mer än två nivåer. De har istället desto fler inriktningar inom yrket.

Verket skärper till stora delar kraven på utbildning och praktik i syfte att höja kvaliteten både när det gäller utbildningarnas innehåll och kompetensen hos den behörige elinstallatören. Ett krav som införs är att den senast genomförda utbildning som åberopas inte får vara äldre än femton år.

Slutligen har bestämmelser om krav på för- och färdiganmälan tagits bort. Ett av skälen är de synpunkter som framkommit i Tillväxtverkets (tidigare NUTEK) mätningar där kraven mätts och beräknats uppgå till 199 miljoner kronor i administrativa kostnader för företagen. Kravet reglerar i övrigt ett förhållande som inte direkt kan härledas från bemyndigandet i elinstallatörsförordningen (1990:806).

I följande kapitel har kommentarerna införts i den löpande författningstexten, paragraf för paragraf.

Författningstexten är markerad i en ram för att kunna skiljas från kommentarerna.

2. FÖRESKRIFTER OM ÄNDRING I ELSÄKERHETSVERKETS FÖRESKRIFTER (ELSÄK-FS 2007:2) OM BEHÖRIGHET FÖR ELINSTALLATÖRER

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om krav på utbildning och praktik för behörighet att utföra elinstallationsarbete på elektriska starkströmsanläggningar samt om erkännande av yrkeskvalifikationer för sådan behörighet.

Föreskrifterna gäller inte elinstallationsarbete på

- luftfartyg,
- fordon för elektrisk järnvägs-, spårvägs-, tunnelbane- och trådbussdrift,
- övriga fordon, inklusive släpfordon,
- fartyg, inklusive fritidsbåtar.

1 § Innehållet i 1 § har förtydligats och anpassats till verkets tillämpningsföreskrifter gällande starkströmsanläggningar (ELSÄK-FS 2008:1). Av bestämmelsen framgår att krav på behörighet inte gäller för de i föreskrifterna uppräknade starkströmsanläggningarna.

1 a § Av 3 § elinstallatörsförordningen (1990:806) framgår att elinstallationsarbete endast får utföras av en behörig elinstallatör eller av en yrkesman som elinstallatören har överinseende över.

1 § a En ny bestämmelse i form av en upplysningsparagraf införs i stället för den nuvarande 4 § som innehöll upprepningar av innehållet i 3 § elinstallatörsförordningen (1990:806).

3 § Följande elinstallationsarbeten på starkströmsanläggningar får utföras av andra än en behörig elinstallatör eller en yrkesman under överinseende av en behörig installatör. Undantagen gäller dock inte för elinstallationsarbeten som utförs i explosiva miljöer.

1. Utbyte av elkopplare och anslutningsdon för högst 16 A, 400 V vilka ingår i en starkströmsanläggning.
2. Utbyte av ljusarmatur i torra icke brandfarliga utrymmen inne i bostäder.
3. Utförande, ändring eller reparation av en starkströmsanläggning som ingår i en skyddsklenspänningskrets med nominell spänning om högst 50 V med effekt om högst 200 VA och ström begränsad av säkring på högst 10 A eller med annat överströmsskydd med motsvarande skyddsverkan.
4. Förläggning av värmekabel eller värmefolie för skyddsklenspänning med nominell spänning om högst 50 V.
5. Losskoppling eller anslutning av en anordning i ett laboratorium, provrum eller liknande där anordningen används för utbildning, provning, försöksverksamhet eller kontroll.

3 § Innehållet är i materiellt hänseende likt den nuvarande 3 §.

1 p. ingen ändring.

2 p. har justerats till att avse utbyte av ljusarmatur inne i bostäder. Genom justeringen blir tillämpningsområdet tydligare.

3 p. ingen ändring.

4 p. golvvärme är borttagen. Det innebär att värmekabel även får dras i väggar och tak.

5 p. justering av innehållet. Maskiner, apparater o s v benämns gemensamt som anordningar

4 § i ELSÄK-FS 2007:2 upphävs med anledning av att innehållet redan finns medtaget i 3 § elinstallatörsförordningen. När det gäller 4 p. har verket gjort följande överväganden. Från början (år 1939) var ”anläggningar å fartyg och fordon” undantagna från behörighetskravet för utförande, förändring eller reparation av elektriska starkströmsanläggningar. Förhållandet kom även till uttryck i att föreskrifter för utförande av dylika anläggningar saknades.

Genom den tekniska utvecklingen blev det nödvändigt att införa ett krav på behörighet för utförande, förändring eller reparation av elektriska starkströmsanläggningar på andra fordon än spårbundna fordon (SFS 1975:967) om fordonets elektriska utrustning var avsedd att ansluts till ett ledningssystem för högre spänning än 50 V. Den då gällande bestämmelsen krävde behörighet för att utföra arbete på fordonets elanläggning som är tillverkade i Sverige. Något sådant krav uppställs inte vad beträffar fordon tillverkade utomlands. Myndigheten ansåg att olika regler i detta hänseende inte skulle bero på om fordonet är tillverkat inom eller utom Sverige.

Man kom fram till följande förslag. Behörighet krävs för ”utförande, ändring och reparation av sådan elektrisk starkströmsanläggning på fordon som är avsedd att anslutas direkt till en systemspänning av 50 V eller högre, om arbetet utförs under ansvar av annan än tillverkaren eller leverantören”. Efter ytterligare diskussioner och samråd där bland annat framkom att i vissa fall ”levereras chassiet för sig och att elanläggningen installeras särskilt av annan än biltillverkaren” drogs det slutsatsen att vid ”fabriksmässig tillverkning bör inte i något av de båda fallen behörighet krävas”. Detta är bakgrunden till nu gällande föreskrifterna. Med tillkomsten av EU:s fordonsdirektiv och dess bestämmelser upphör behovet att reglera utförande, förändring eller reparation av elektriska starkströmsanläggningar på fordon.

Behörigheter

5 § En behörighet gäller i femton år från beslutsdagen. Efter ansökan förlängs giltighetstiden med tio år i taget.

En person kan samtidigt inneha endast en av nedanstående behörigheter.

Allmänna behörigheter

AB, gäller för alla elinstallationsarbeten på starkströmsanläggningar.

ABL, gäller för alla elinstallationsarbeten på lågspänningsanläggningar.

Begränsade behörigheter

BB1, gäller för följande elinstallationsarbete på lågspänningsanläggningar

- uppsättning och flyttning i befintlig gruppledning av ljusarmaturer, elkopplare och uttag med tillhörande kablar,
- fast anslutning och losskoppling av en anordning med tillhörande don samt förläggning och anslutning av kablar som tillhör donen.

BB3, gäller för visst slag av elinstallationsarbete på starkströmsanläggningar efter bedömning av Elsäkerhetsverket i varje särskilt fall.

5 § Bestämmelsen har anpassats för att bättre överensstämja med innehållet i diskrimineringslagen (2008:567). Verket återgår till att tidanpassa behörighetens giltighetstid istället för som nu till personens ålder. Verket anpassar också giltighetstiden vid förlängning av en behörighet till tio år istället för fem år. Verket förtydligar att en person inte kan inneha flera behörigheter samtidigt, något som visat sig föreligga.

Verket anpassar antalet behörighetsnivåer och tar bort två behörigheter, ABH och BB2. Vid en genomgång av innehållet i verkets behörighetsregister har verket funnit att endast två.

personer innehar behörigheten ABH. Det finns således inte något behov av att administrera en behörighet som branschen eller samhället inte efterfrågar. Behörigheten BB2 är den lägsta behörigheten och innefattar fast anslutning och losskoppling av anordningar som inte får anslutas med en vanlig stickpropp (normalt tvättmaskiner, spisar och så vidare). Det vanliga är att vitvaruföretag antingen har egna anställda med den aktuella behörigheten eller också anlitar någon person som innehar behörigheten. Behörigheten vållar dock problem i samband med bedömning av kvalifikationer enligt yrkeskvalifikationsdirektivet då verket måste godta kvalifikationer som ligger närmast under den sökta. Den innebär i praktiken att verket kan ställa mycket få kvalifikationskrav på de utländska personer som vill arbeta i Sverige med denna typ av exklusiva elinstallationer.

Verket avser att vid förlängning av behörigheten BB2 låta personerna få behörigheten BB1 vilket innebär en faktisk utökning av det elinstallationsarbete som personen kan utföra. Personerna kommer således att kunna utföra mer omfattande elinstallationer än tidigare vilket i positiv bemärkelse bör öka möjligheten att åta sig elinstallationsarbete.

För de personer som avser att skaffa sig behörighet kan det upplevas som en försämring att behörigheten BB2 försvinner. Verket bedömer dock att kvaliteten på de som arbetar med elinstallationsarbete i Sverige ökar då färre nivåer också ger ökade generella kompetenskrav.

För behörigheten BB1 har texten anpassats till ett mer modernt språkbruk. Innehållet har också anpassats så att samma begrepp genomgående används i föreskrifterna. Verket har tagit bort ordet enstaka när det gäller montering av ljusarmatur då det inte finns någon elsäkerhetsmässig anledning att föreskriva om antalsbegränsningar i elinstallationsarbetet.

Utbildnings- och praktikkrav för behörighet

6 § För behörighet ska sökanden uppfylla kraven enligt dessa föreskrifter på utbildning och praktik för den sökta behörigheten.

Den senast avlagda examen som sökande åberopar, får inte vara äldre än femton år vid ansökningstillfället för att godkännas.

Den senast slutförda utbildning som sökande åberopar, får inte vara äldre än femton år vid ansökningstillfället för att godkännas.

Utbildningen får inte vara inriktad enbart mot elinstallationsarbete på fartyg eller luftfartyg.

Praktik ska ha förvärvats under överinseende av en behörig elinstallatör med minst samma behörighet som den sökta. Praktiken ska vara mångsidig och innefatta kunskap om och praktisk erfarenhet av det elinstallationsarbete som omfattas av den sökta behörigheten. Praktiken får inte ha förvärvats på fartyg eller luftfartyg.

6 § Verket inför krav på att en åberopad examen eller utbildning inte får vara äldre än femton år. Tidigare har verket inte haft något sådant krav vilket medfört att sökande åberopat utbildningar långt tillbaka i tiden. Genom att införa en tidsgräns kan verket lättare kontrollera utbildningens innehåll och också ha kunskap om de teoretiska kunskaper som sökande bedöms inneha enligt det utbildnings- eller examensbevis som bifogas en ansökan. Tidsgränsen räknas från det datum då den senast genomförda utbildningen avslutades.

I de fall sökanden uppgraderar sin behörighet från ABL till AB accepterar verket den utbildning som legat till grund för ABL-behörighet då utbildningskraven är lika, det är bara praktiken som skiljer behörigheterna åt.

När det gäller uppgradering från BB1 till ABL eller AB så föreligger inte samma förhållande som ovan eftersom det inte är samma utbildningskrav. För dessa sökande gäller kravet om att den senast genomförda utbildningen eller examen inte får vara äldre än femton år.

Exempel. Den sökande gick en treårig utbildning för sexton år sedan. Han har därefter arbetat som yrkesman. Han gick den så kallade PUN-kursen för nio år sedan. Verket räknar PUN-kursen som den senast genomförda utbildningen.

När det gäller innehållet i den praktik som krävs har verket lagt till ett stycke där verket förtydligar att praktiken inte får ha förvärvats på fartyg eller luftfartyg, inte heller får utbildningen vara inriktad enbart mot arbete på fartyg eller luftfartyg. Stycket tillkommer efter att förvaltningsrätten godtagit kvalifikationer av utländska sökande som återoplat utbildning och praktik som genomförts på fartyg. För elinstallationsarbete på fartyg finns annan svensk speciallagstiftning där kompetenskrav regleras. Då elinstallationsarbete på fartyg i vissa avseenden skiljer sig från arbete på landbaserade elektriska starkströmsanläggningar är det olyckligt att personer från andra EES-länder får sådana kvalifikationer godkända när de med svensk utbildning och praktik inte får återropa sådan utbildning och praktik. Bestämmelsen är avsedd att klargöra att det inte går att återropa sådan utbildning och praktik.

7 § För behörigheten AB krävs att sökanden har avlagt följande examen eller genomgått följande utbildning.

1. Civilingenjörsexamen med elkraftteknisk inriktning, eller
2. högskoleexamen om minst 120 högskolepoäng med elkraftteknisk inriktning, eller
3. genomförd treårig gymnasieutbildning inom elprogrammet med godkända betyg i elkrafttekniska ämnen och ellära, samt påbyggnadsutbildning i form av nationellt fastställd kurs för allmän behörighet som elinstallatör med godkända betyg, eller
4. yrkeshögskoleexamen eller kvalificerad yrkeshögskoleexamen med elkraftteknisk inriktning.

För behörigheten AB krävs att sökanden förvärvat praktik under sammanlagt fyra år, varav en sammanhängande period om minst tre år. Under dessa tre år ska minst ett år ha omfattat praktik på högspänningsanläggningar och minst två års praktik på lågspänningsanläggningar.

Om den sökande återoppar utbildning enligt första stycket 4 och bedöms sakna tillräckliga teoretiska kunskaper kan Elsäkerhetsverket besluta att denne ska genomgå en längre praktikperiod än vad som följer av andra stycket.

8 § För behörigheten ABL krävs att sökanden har avlagt följande examen eller genomgått följande utbildning.

1. Civilingenjörsexamen med elkraftteknisk inriktning, eller
2. högskoleexamen om minst 120 högskolepoäng med elkraftteknisk inriktning, eller
3. genomförd treårig gymnasieutbildning inom elprogrammet med godkända betyg i elkrafttekniska ämnen och ellära, samt påbyggnadsutbildning i form av nationellt fastställd kurs för allmän behörighet för elinstallatörer med godkända betyg, eller
4. yrkeshögskoleexamen eller kvalificerad yrkeshögskoleexamen med elkraftteknisk inriktning.

För behörigheten ABL krävs att sökanden förvärvat praktik under sammanlagt fyra år på lågspänningsanläggningar, varav en sammanhängande period om minst tre år.

Om den sökande återoppar utbildning enligt första stycket 4 och bedöms sakna tillräckliga teoretiska kunskaper kan Elsäkerhetsverket besluta att denne ska genomgå en längre praktikperiod än vad som följer av andra stycket.

9 § För behörigheten BB1 krävs följande examen eller utbildning

1. Examen enligt 7 § 1 – 2 eller 8 § 1 – 2, eller
2. utbildning eller examen enligt 7 § 3 – 4 eller 8 § 3 – 4 eller
3. specialkurs för behörigheten innefattande elkrafttekniska ämnen samt ellära och som ges av en utbildningsanordnare med tillstånd att utfärda betyg.

För behörigheten BB1 krävs att sökanden förvärvat praktik på lågspänningsanläggningar under sammanlagt två år, varav en sammanhängande period om minst ett år.

7-9 §§ De justeringar som gjorts syftar till att renodla vilka utbildningar som verket avser att godta. Verket samordnar samtidigt praktikkravet och föreslår lika en lång praktiktid oavsett utbildning. Ett krav på sammanhängande praktik införs för att råda bot på innehållet i de praktikintyg som ges in till verket och som kan innefatta praktik på två-tre veckor åt gången. Det finns enligt verkets bedömning ingen möjlighet att lära sig elinstallationsarbete på ett kvalitativt sätt under så korta praktikperioder.

Rätten att kunna åberopa korta praktikperioder medför också att den sammanlagda tidsperioden över vilken praktik genomförs kan bli mycket lång. Verket lägger också in en möjlighet att i vissa fall besluta om en längre praktiktid än den fastställda. Skälet till det är att det för vissa utbildningar inom vuxenutbildningen inte ställs förkunskapskrav innebärande att eleven ska ha genomgått gymnasiet elprogram. Verket vill i sådana fall ha möjlighet att öka praktiktiden för att säkerställa att sökanden har nödvändig kompetens.

Det sker också skärpning av de utbildningar som verket accepterar i samband med en ansökan. Förslaget innebär att verket endast kommer att godta utbildningar som står under någon form av statlig tillsyn. Vissa av de utbildningar som finns med i de nuvarande föreskrifterna anordnas av utbildningsanordnare som inte står under statlig tillsyn vilket gör det svårt att kontrollera kvaliteten på utbildningen då verket inte har något tillsynsmandat när det gäller utbildningsanordnare.

2 kap. Erkännande av yrkeskvalifikationer och yrkeserfarenhet

1 § Den som har behörighet att utföra elinstallationsarbete enligt ett examens-, utbildnings- eller annat kompetensbevis som utfärdats i ett annat EES-land än Sverige, kan efter ansökan hos Elsäkerhetsverket få sina kvalifikationer erkända för elinstallationsarbete i Sverige.

2 § Avviker den sökandes kvalifikationer väsentligt från de kvalifikationer som krävs, kan Elsäkerhetsverket besluta att sökanden ska genomföra kompensationsåtgärder för att få sina kvalifikationer erkända. Av beslutet ska framgå att sökanden kan välja mellan att

- a) genomföra en anpassningsperiod om högst tre år, eller
- b) genomgå ett lämplighetsprov som omfattar kunskap och kännedom om de yrkesregler som är väsentliga för att utföra elinstallationsarbete i Sverige.

1 § Innehållet har justerats så att bestämmelsen bättre återspeglar innehållet i direktivet.

2 § Innehållet justerats så att det bättre framgår att det är verket som ska fatta ett särskilt beslut om kompensationsåtgärder.

3 kap. Övriga bestämmelser

1 § Den som vill ha en behörighet eller få en gällande behörighet förlängd ska skriftligen ansöka om det hos Elsäkerhetsverket. Ansökan ska göras på blankett som fastställts av verket och innehålla uppgift om sökandens namn, folkbokföringsadress och person- eller samordningsnummer.

Till ansökan om behörighet ska fogas

1. styrkta avskrifter eller kopior av betyg över genomförd utbildning och
2. intyg om genomförd praktik. Intyget ska vara utfärdat den installatör som har haft överinseende över sökandens praktik enligt 6 § elinstallatörsförordningen (1990:806) och utfärdas på blankett som fastställts av Elsäkerhetsverket.

2 § Den som vill få erkännande av utländska yrkeskvalifikationer eller yrkeserfarenhet för elinstallationsarbete i Sverige enligt 2 kap. ska skriftligen ansöka om detta hos Elsäkerhetsverket på blankett som fastställts av verket.

Till ansökan ska fogas styrkta kopior av examens-, utbildnings- eller annat kompetensbevis och i förekommande fall styrkt kopia av intyg om sökandens yrkeserfarenhet. Bevisen och intygen ska vara utfärdade av en behörig myndighet i ett EES-land och intyga att den sökandes yrkeskvalifikationer minst motsvarar de krav som ställs av Elsäkerhetsverket för den behörighet som är närmast den sökta.

1 § innehåller redaktionella ändringar.

3-4 §§ Krav på att göra så kallad för- och färdiganmälan upphävs. Dessa anmälningsskyldigheter har i samband med Tillväxtverkets mätningar av de administrativa kostnaderna beräknats uppgå till ca 199 miljoner kronor. Med anledning dels av mätningen, dels av andra diskussioner bland annat om föreskriftsrätten i elinstallatörsförordningen (1990:806) innefattar denna typ av krav har verket gått igenom de båda anmälningsskyldigheterna. Idag föreskriver verket krav på för- och färdiganmälan. En föransökan görs för att, enkelt uttryckt, få byggström till ett bygge. Det kan handla om en villa eller en annan typ av anläggning som ska byggas. Genom anmälan får nätägaren uppgift om att någon vill ansluta sig till elnätet .

Verket föreskriver i 3 § krav på anmälningsskyldighet men har överlämnat till nätägarna att bestämma innehållet i anmälan samt hur anmälan ska ske. Som framgår av den nuvarande bestämmelsen kan också andra än elinstallatören göra en föransökan (ska anmälas av elinstallatören eller genom dennes försorg).

Verkets bedömning är att kravet inte har elsäkerhetsmässig grund, se 1 § elinstallatörsförordningen där det anges att syftet med bestämmelserna är att förebygga risk för skada på person eller egendom på grund av bristfälliga eller felaktiga elinstallationer. Med hänvisning till att kravet inte ytterst har elsäkerhetsmässig relevans, att innehållet i anmälan styrs av nätägarna samt att det inte är absolut krav att det är elinstallatören som gör anmälan bedömer verket att kravet kan tas bort.

Det är dock självklart att det måste ske en anmälan till den aktuella nätägaren så att denne får vetskap om att fler abonnenter vill ansluta sig till elnätet så att nätägaren kan dimensionera sitt elnät.

Verket anser att föransökan, som är kopplad till möjligheten att bland annat få byggström

av en nätägare (koncessionshavare är den korrekta benämningen se 3 kap. 6-7 §§ ellagen (1997:857), är del av anslutningsvillkoren i 3 kap. ellagen. Det är till den som innehar koncession som en anmälan om anslutning ska ställas och det bör rätteligen vara koncessionshavaren som anger vem som ska göra anmälan, vilka krav som ska vara uppfyllda för anslutningen och också vilka uppgifter som i övrigt ska lämnas. Det bör även vara koncessionshavaren som anger att en anmälan ska göras när bygget är färdigställt och vilka uppgifter som ska lämnas i samband med en sådan anmälan. Det innebär att koncessionshavarna inte behöver ändra sina rutiner eller ändra innehållet i de blanketter som finns redan idag. Skillnaden rent juridiskt är koncessionshavarna hämtar sitt stöd i 3 kap. ellagen istället för som nu i Elsäkerhetsverkets föreskrifter.

I ovanstående bedömning av 3 kap. har verket samrått med Energimarknadsinspektionen (EI) som är tillsynsmyndighet avseende koncessionshavare. EI gör samma bedömning som verket när det gäller tillämpning av 3 kap. ellagen på det sätt som anges ovan.

De uppgifter som verket behöver vid sin tillsyn av elinstallatörer kan verket begära in med stöd av 12 kap. ellagen.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Dessa föreskrifter träder i kraft, ifråga om 1 kap. 6 § andra stycket den 1 januari 2013 och, i övrigt den 1 januari 2011.

1. Äldre föreskrifter tillämpas på ansökningar som har inkommit till verket före ikraftträdandet.
2. Behörigheter som meddelats enligt äldre bestämmelser gäller under den giltighetstid som anges på behörighetsbeviset.
3. Den som efter ikraftträdandet ansöker om förlängning av behörigheten ABH kommer att meddelas behörigheten BB3.
4. Den som efter ikraftträdandet ansöker om förlängning av behörigheten BB2 kommer att meddelas behörigheten BB1.
5. Intyg om praktik enligt 3 kap. 1 § som utfärdats före ikraftträdandet får ges in i bestrykt avskrift eller kopia.

Övergångsbestämmelser

Övergångsbestämmelsen har ändrats. Skälet till det är att möjliggöra framtida förändringar av behörigheterna.